

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร*
THE ANTECEDENTS AFFECTING THE SUCCESS IN WORK MANAGEMENT OF
PRIVATE HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS: CASE STUDIES AMONG PRIVATE
UNIVERSITIES IN BANGKOK

ประภาพรณ รักเลี้ยง

Prapapan Rakliang

มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Phitsanulok University

E-mail: raklieng@hotmail.com

บทคัดย่อ

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) และเทคนิคสมการโครงสร้างเชิงเส้น (Structural equation model: SEM) โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากระดับผู้บริหารและระดับปฏิบัติการสอนของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำที่พึงประสงค์มีค่าสูงสุดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ การบริหารจัดการองค์การ ความสำเร็จขององค์การ การจัดสภาพแวดล้อม และการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ซึ่งอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94, 3.92, 3.91 และ 3.85 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนในการวัดตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กันดี พบว่า ค่า Chi-Square: $\chi^2 = 200.01$ ($P = 0.0$); $df=113$, $GFI = 0.95$, $RMSEA = 0.05$, $RMR= 0.01$, $CFI= 0.95$, และ $NFI= 0.92$

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ; อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุ; สถานอุดมศึกษาเอกชน

Abstracts

This research paper is aimed to study the level of the causal factors affecting the success in work management of private higher education institutions in the Bangkok metropolitan region as case studies. It applies a Survey Research technique and Structural Equation Model (SEM). Data is mainly derived from a sample group of executive teams and teaching staff of the three selected universities: Dhurakij Pundit University, University of the Thai Chamber of Commerce, and Assumption University.

As for the results, the study reveals that desirable leadership is ranked highest with the mean of 3.96 followed by organizational management, organizational success, environmental management, and the use of innovation and technology, with a highly-ranking level at the mean of 3.94, 3.92, 3.91, and 3.85, respectively. In addition, the result of the structural model analysis is in accordance with the empirical data by allowing measurement errors in different variables associated with each other. It provides the value of Chi-Square (χ^2) of 200.01 ($P = 0.0$), where df, GFI, RMSEA, RMR, CFI, and NFI are equivalent to 113, 0.95, 0.05, 0.01, 0.95, and 0.92, respectively.

Keywords: Antecedents; influences of antecedents; private higher education

บทนำ

ในปัจจุบันนี้ระบบการศึกษาของประเทศไทยจะต้องมีการพัฒนากันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทั้งนี้ในส่วนของภาครัฐบาลได้พยายามส่งเสริมด้านต่างๆ ให้เกิดการพัฒนานำไปให้เกิดคุณภาพในองค์กรการศึกษาที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะองค์กรดังกล่าวเป็นองค์กรที่สร้างบุคลากรของประเทศ ซึ่งถ้าองค์กรมีคุณภาพมีการพัฒนาที่ดี ก็ย่อมส่งผลดีต่อการผลิตบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงสุดได้นั่นเอง โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐบาลและของเอกชน ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรที่จะเป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนของประเทศไทยต่อไป ที่ผ่านมานั้นประเทศไทยพยายามเน้นให้เกิดการพัฒนาองค์กรการศึกษาเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Development) มาอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทยพบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถาบันที่ต้องพัฒนาและเกิดการแข่งขันในทุกๆ ด้านๆ ให้สามารถครองตลาดการศึกษาให้มากที่สุด ประกอบกับจะต้องมีกลยุทธ์ นโยบาย แผน ควบคู่อย่างต่อเนื่องเพื่อให้องค์กรก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคงนั่นเอง ซึ่งแนวทางหลักสำคัญในการพัฒนานั้นคือ การเข้าใจบริบทต่างๆ และพัฒนาในด้านต่างๆ ให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศในที่สุด ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องมีความพร้อมในทุกๆ

เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืนต่อไป งานวิจัยฉบับนี้จึงได้เห็นถึงปัญหาดังกล่าวและให้ความสำคัญในเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาต่อไปนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและพนักงานระดับปฏิบัติการสอนของมหาวิทยาลัยเอกชน 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารและพนักงานระดับปฏิบัติการสอนของมหาวิทยาลัยเอกชน 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling random) โดยการอาศัยเกณฑ์การกำหนดขนาดโดยคำนวณด้วยสูตรของ Yamane (1973) มีระดับความคลาดเคลื่อน ± 0.5 ซึ่งผลการคำนวณหาขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ชนิดปลายเปิดและปลายปิด ที่สร้างขึ้น จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดข้อความที่ได้สร้างขึ้นเป็นแบบสำรวจรายการมีมาตรวัดแบบมาตราส่วน 5 ระดับ คือ จริงมากที่สุด จริงมาก ปานกลาง น้อย และน้อยมากที่สุด ประกอบด้วยข้อความทางบวก (Positive) และทางลบ (Negative)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ การหาค่า Content Validity จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม (Questionnaire) ว่าถูกต้องและตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่ วัดได้จากค่า *IOC* (Item Objective Congruence Index) โดยผลการทดสอบดัชนีความสอดคล้องของข้อความ (IOC) ที่ตรงตามวัตถุประสงค์จะมีค่า *IOC* อยู่ในช่วง 0.5 ถึง 1.00 ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ได้เลือกข้อความที่มีค่า *IOC* ตั้งแต่ 0.5 - 0.85 หาค่า Construct Validity เป็นการทดสอบว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับกรอบแนวคิดสามารถหาค่า Construct Validity โดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายจำนวน 20 คน แล้วนำแบบสอบถามทั้ง 20 ชุดมาวิเคราะห์ค่า Reliability เป็นรายข้อจากแนวคิดของ Karl Pearson ที่เรียกว่า สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) ซึ่งการคัดเลือกแบบสอบถามรายข้อจะพิจารณาจากค่า $[r = 0.35]$ (Nunnally & Berstein, 1994) ขึ้นไปในการนำมาใช้และนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่กำหนดไว้ แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาคำนวณหา Reliability โดยใช้

วิธีการคำนวณ หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (Cronbach, 1990) จากผลการวิจัย พบว่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยรวมเท่ากับ 0.90

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ความเบ้ และค่าความโด่ง และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงประจักษ์และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ของตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทุกตัว เพื่อเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างตัวแปรทางวิจัยตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การประเมินค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบโครงสร้าง โดยใช้วิธี ML (Maximum likelihood)

การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบโครงสร้างของความสัมพันธ์ (Goodness of fit measure) แสดงดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) ค่าสถิติ Chi-Squares (χ^2) เพื่อใช้สำหรับการทดสอบความแตกต่างระหว่างเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วม (Covariance Metric) ของประชากรกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมจากการประมาณค่า โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนแบบที่ 1 (Error Type One) ที่ระดับ 0.05 ($\alpha = 0.05$) ถ้าผลการทดสอบค่า Chi-Squares < 0.05 แสดงว่า เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วม (Covariance Metric) ของประชากรกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมจากการประมาณค่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ รูปแบบความสัมพันธ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(2) ดัชนี วัดระดับ ความสอดคล้อง (Goodness-of fit index: GFI Index) ซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีควรมีค่า GFI ตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไปซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกดัชนีวัดหลายค่า ได้แก่ AGFI, RMSEA, SRMR, CFI, และ CN (Joreskog & Sorbom, 1966)

ปรับรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ (Model adjustment) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการตรวจสอบผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ และรวมถึงการตรวจสอบค่า Determination Coefficient: R^2 หรือ เรียกว่า Squared Multiple Correlation ของตัวแปรสังเกต (Observation Variables) หรือเรียกว่า Predictor โดยจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ซึ่งถ้าผลการทดสอบพบว่า ค่า R^2 มีค่าสูงหรือเข้าใกล้ 1 มาก แสดงว่า แบบจำลองมีค่า Validity สูง (Joreskog & Sorbom, 1966)

ผลการวิจัย

ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การศึกษาถึงระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยด้านภาวะผู้นำที่พึงประสงค์มีค่าสูงสุดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ การบริหารจัดการองค์การ ความสำเร็จขององค์การ การจัดสภาพแวดล้อม และการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ซึ่งอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94, 3.92, 3.91 และ 3.85 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบในแต่ละด้านแล้ว จะสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ (LEADS) ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ซึ่งเมื่อแยกองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า องค์ประกอบด้านผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transform) สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 รองลงมาได้แก่ ผู้นำแบบให้บริการ (Service) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ผู้นำแลกเปลี่ยน (Exchange) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และผู้นำแบบเผด็จการ (Dictators) การมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ตามลำดับ

2. ด้านการบริหารจัดการ (MANAGE) ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ซึ่งเมื่อแยกองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า องค์ประกอบด้านวางแผน (Planning) สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมาได้แก่ ด้านองค์การ (Organize) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ด้านอำนาจการ (Direct) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และด้านควบคุม (Control) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ตามลำดับ

3. ด้านความสำเร็จขององค์การ (EFFEU) ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ซึ่งเมื่อแยกองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า องค์ประกอบด้านการวิจัย (Research) สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 รองลงมาได้แก่ ด้านการสอน (Teach) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ด้านบริการวิชาการ (Academic Service) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และด้านทำนุบำรุงศาสนาและศิลปวัฒนธรรม (Cultivating religion) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ตามลำดับ

4. ด้านการจัดการสภาพแวดล้อม (ENVI) ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ซึ่งเมื่อแยกองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า องค์ประกอบด้านสังคม (Social) สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 รองลงมาได้แก่ ด้านวัฒนธรรม (Culture) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และด้านกายภาพ (Physical) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ตามลำดับ

5. ด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (INOVU) ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ซึ่งเมื่อแยกองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า องค์ประกอบคอมพิวเตอร์ (Computer) สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องเสียง (Audio) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ด้านกราฟิกสิ่งพิมพ์ (Graphic) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และด้านเครื่องฉาย (Projector) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นที่พัฒนาขึ้นมา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบความกลมกลืน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบดัชนีความกลมกลืนของโมเดลที่พัฒนากับเกณฑ์มาตรฐาน

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติในโมเดล
χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	$\chi^2 = 200.01$ (P = 0.0), df=113
GFI	มากกว่า 0.95	0.95
RMR	น้อยกว่า 0.05	0.01
RMSEA	น้อยกว่า 0.08	0.05
NFI	มากกว่า 0.9	0.92
CFI	มากกว่า 0.9	0.95

จากตารางที่ 1 ผลศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากปัจจัยด้านคุณลักษณะภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ ปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลส่วนตัว ปัจจัยด้านรายได้และแรงจูงใจ และปัจจัยด้านการบริหารการตลาด โดยเปรียบเทียบค่าดัชนีความกลมกลืนในโมเดลกับค่ามาตรฐาน พบว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่อยู่ในระดับสูง แม้ว่าค่าสถิติ χ^2 เป็นค่าสถิติที่ได้รับอิทธิพลจากขนาดตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์ได้ง่าย และจากผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนการการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ร้อยละ 90.00 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน ดังนี้

1. ภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ ส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จขององค์กร ผ่านการบริหารจัดการ การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ระดับ 0.94 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จขององค์กรที่ระดับ 0.93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. การจัดการสิ่งแวดล้อมส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จขององค์กรที่ระดับ 0.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. การบริหารจัดการส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จขององค์กรที่ระดับ 0.95 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จขององค์กรที่ระดับ 0.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาถึงระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นถึงสมมติฐานการวิจัยและผลการวิจัยที่สอดคล้องกันและสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ ส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จขององค์กร ผ่านการบริหารจัดการ การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี และการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา เช่น Xenikou & Simosi (2016) เป็นต้น เนื่องด้วยภาวะผู้นำที่พึงประสงค์จะมีอิทธิพลควบคุมหรือส่งผ่านปัจจัยอื่นๆ เพื่อทำให้องค์กรนั้นๆ เกิดความสำเร็จขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม พบว่าการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การจัดการสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยและสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา เช่น Xenikou & Simosi (2016) และ สุพจน์ วรเมธีกวีวงศ์ (2555) เป็นต้น เนื่องจากการปัจจัยดังกล่าวสามารถส่งผ่านโดยตรงไปสู่ความสำเร็จขององค์กรได้เลย และหากองค์กรมีการพัฒนาในปัจจัยด้านต่างๆ ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาให้เกิดความสำเร็จในการบริหารองค์กรให้เติบโตอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกันนั่นเอง

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ การจัดการสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการ การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีส่งผลต่อการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เกิดความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาควรส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร มีการบริหารจัดการที่ดี จัดการสภาพแวดล้อมขององค์กรให้เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมถึงนำเอา นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในองค์กรรูปแบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและควรมีการเปลี่ยนแปลงปัจจัยตัวแปรแฝง และหรือตัวแปรสังเกต ตลอดจนบริบทที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อให้สามารถทราบถึงอิทธิพลอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การออกแบบการวิจัยควรพิจารณาในลักษณะที่ยอมให้ความคลาดเคลื่อนในการวัดตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กันได้ กล่าวคือ ควรมีการวิเคราะห์ตามโมเดลลิสเรลแทนที่จะใช้การวิเคราะห์เส้นทางตามแบบเดิม และไม่ควรถือว่ามีความสำคัญกับการพิจารณาเกณฑ์ความกลมกลืนจากค่า Chi-Square: χ^2 เป็นลำดับแรก เพราะว่า ถ้าจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษายังมีขนาดใหญ่ขึ้นเท่าไรก็จะส่งผลให้ค่า Chi-Square: χ^2 เกิดนัยสำคัญทางสถิติได้ง่ายขึ้นเช่นกัน

3. การปรับโมเดลให้เกิดความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์จะต้องยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้ 1) ต้องมีเหตุผลเชิงทฤษฎีและสามารถอธิบายได้ 2) การปรับนั้นจะต้องมีการปรับที่ละ 1 Parameter เท่านั้น แล้วทำการวิเคราะห์ใหม่ 3) ในการปรับจะต้องทำการพิจารณาค่า Modification Index: MI ร่วมกับ Expected Parameter Change: EPC ซึ่งเป็นค่าที่บอกขนาดและทิศทางของพารามิเตอร์ที่จะปรับ ดังนั้นค่าพารามิเตอร์ที่ควรปรับจะต้องมีค่า EPC และค่า MI สูงที่สุดและเป็นค่าที่ยอมรับได้

4. การเลือกนำเข้าตัวแปรสังเกต (Observed Variables) ในแต่ละตัวแปรแฝง (Latent Variables) ทางผู้วิจัยขอแนะนำว่าทางเลือกหนึ่งควรพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น เพื่อให้โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นเกิดความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ในระดับที่สามารถยอมรับได้

เอกสารอ้างอิง

- สุพจน์ วรเมธีวิวงศ์. (2555). *การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร กรณีศึกษา บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychological Testing* (5th ed). Now York: Harper Collins.
- Joreskog, K.G., & Sorbom, D. (1966). *LISREL 8: Structural Equation Modeling with the SIMPLIS Command Language*. Chicago: Software International.
- Nunnally, J.C., & Bernstein, I. (1994). *Psychometric Theory* (3rd ed). Now York: Mc Graw-Hill.

Xenikou, A. , & Simosi, M. (2016). Organizational culture and transformational leadership as predictors of business unit performance, *Social Science of Journal*, 7(15), 566-579.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper & Row.